

چالش های مذاکرات بین الافغانی

توافقنامه صلح میان طالبان و امریکا پس از هجده ماه مذاکرات؛ بالاخره به روز شنبه (۱۰ حوت ۱۳۹۸ هـ ش) به امضا رسید. نمایندگانی بیش از ۳۰ کشور و سازمان بین المللی نیز در مراسم امضای توافقنامه در دوحه پایتخت قطر حضور داشتند. توافقنامه را از جانب امریکا؛ زلی خلیل زاد رئیس هیأت مذاکره کننده و از جانب طالبان؛ ملا عبدالغنی برادر؛ رئیس دفتر طالبان در قطر به امضاء رسانیدند.

برمبنای این توافقنامه تمام نیروهای خارجی الی ۱۴ ماه افغانستان را ترک می کند و از خاک افغانستان بر علیه منافع امریکا و متحدان آن استفاده نمی شود. آتش بس دائمی بر قرار شده و پنج هزار زندانی طالبان از زندان های دولت و یک هزار زندانی دولت از محابس طالبان رها می شوند، و نیز تا کمتر از دو هفته دیگر مذاکرات بین الافغانی در کشور ناروی آغاز می گردد. با امضای توافقنامه میان طالبان و امریکا یک مرحله مهم پروسه صلح افغانستان سپری شد و قرار است مرحله دوم و حساس دیگر آن که مذاکرات بین الافغانی باشد به زودی آغاز شود که در این تحلیل مورد کنکاش و بررسی قرار می گیرد.

تشکیل هیأت مذاکره کننده

با آنکه توافقنامه صلح میان طالبان و امریکا به امضا رسید، دولت افغانستان و جهت های سیاسی زیر چتر دولت تا هنوز موفق به تعیین هیأت مذاکره کننده نشده و کشمکش ها در مورد آن ادامه دارد. هر چند در مورد صلح و چگونگی مذاکرات بین الافغانی طرح های ارائه شده اما هیچکدام تا حال نتوانسته توافق تمام اطراف را کسب نماید. به نظر می رسد که طرح ایجاد یک شورای نماینده - که بهتر است بنام شورای ملی صلح یاد شود - در میان سائر طرح ها واقع بینانه تر باشد. از میان شورای ملی صلح که تعداد آن می تواند بین ۸۰ تا ۱۰۰ تن از تمام اقشار و گروه های اجتماعی سیاسی به شمول نمایندگان حکومت فعلی افغانستان باشد، یک هیأت مذاکره کننده قوی ۱۰ تا ۱۲ تن، می تواند با مشوره شورای ملی صلح، کار خود را به پیش ببرد. به این ترتیب، از یک طرف اجماع سیاسی ایکه اطراف سیاسی خواهان آن اند؛ تحقق خواهد یافت و از طرف دیگر، تمام جناح هاییکه زیر چتر حکومت فعلی حضور دارند، از یک موضع واحد و معقول با طالبان وارد صحبت خواهند شد. در این صورت از یک طرف مذاکرات با طالبان همه شمول می

شود و از جانب دیگر هیأت مذاکره کننده فشرده و مؤثر خواهد بود. این طرح زمانی مؤثر تر خواهد بود که تیم مشورتی ای متخصص، درکنار هیأت مذاکره کننده، تجارب و مشوره های شانرا با این پروسه شریک سازد. (۱)

محمد اشرف غنی رئیس جمهور کشور، بعد از ادای مراسم تحلیف ضمن سخنرانی اش گفت که بزودی هیأت مذاکره کننده را که شامل تمام اقشار ملت می باشد؛ معرفی خواهد نمود. (۲)

هدفمندی و جدیت در مذاکرات

حدود چهل و یک سال می شود که کشور ما افغانستان در آتش جنگ می سوزد. این جنگ به تمام زیرساخت های مادی و ارزش های معنوی کشور ما ضربه محکمی وارد کرده است. میلیون ها کشته و زخمی و مهاجر و معتاد و فساد گسترده زاده این جنگ خانمانسوز به حساب می آید. روزانه ده ها تن از طرفین جنگ و یا هم مردمان ملکی کشته و زخمی می شوند و با گذشت هر روز اقتصاد کشور سیر نزولی خویش را می پیماید. حال فرصت خوبی که برای قطع جنگ و رسیدن به صلح پایدار فراهم آمده است لازم است که از آن استفاده شود تا باشد تمام بدبختی های ناشی از جنگ برچیده شده، فضای صلح و امنیت در کشور بوجود آید.

هر چند در گذشته ها نیز برای قطع جنگ و آمدن صلح در کشور تلاش های صورت گرفته بود اما، مذاکرات بین الافغانی به دو دلیل از اهمیت ویژه ی برخوردار است. یکی اینکه در مورد این مذاکرات و رسیدن به صلح تقریباً در سطوح ملی، منطقوی و بین المللی اجماع وجود دارد و دوم هم اینکه تمام جناح های درگیر در قضیه افغانستان شامل بحث هستند و گفت و گو به عنوان یگانه وسیله ی رسیدن به توافق روی چگونگی ساختار نظام آینده، تغییرات در قانون و تعیین معادلهء تقسیم قدرت در میان جناح های مختلف افغان مورد قبول تمام اطراف قرار گرفته است.

هدف کلان در مذاکرات بین الافغانی باید خاتمه دادن به جنگ جاری و جلوگیری از دوام خون ریزی در کشور باشد. بعد از آن، هدف نخست تمام جهت های افغانی باید اعتماد سازی و دوام تخفیف خشونت تا رسیدن به یک آتش دوامدار در کشور باشد؛ نه قدرت خواهی و فزون طلبی که طی چهل سال گذشته بار، بار تجربه گردیده و نتیجه ای جز دوام جنگ و بربادی افغانستان در قبال نداشته است. متعاقباً باید روی تمام موضوعات مورد علاقه اعم از ترتیبات انتقالی، حفظ و تقویت ساختار های ملی، تغییرات در قانون اساسی، حدود آزادیها و حقوق مردم و غیره، یکا یک، حسب اولویت و با حوصله مندی کامل، بحث و مذاقه صورت گیرد. ممکن است بحث روی تمام موارد، ماه ها و بیشتر طول بکشد؛ اما طول زمان نباید باعث دلسردی اطراف و قطع مذاکرات گردد. مذاکرات باید تا زمانی ادامه یابد که وثیقهء صلح بین الافغانی با تمام جزئیات ضروری، ترتیب و به امضاء اطراف مذاکرات برسد.

چالش های فراروی مذاکرات بین الافغانی

از فردای امضای توافقنامه صلح میان طالبان و امریکا موضوع رهایی زندانیان سیاسی به یک چالش فراروی مذاکرات بین الافغانی مبدل شده است. شیر محمد عباس استانکزی عضو هیأت مذاکره کننده گان طالبان گفته است که بر مبنای توافقنامه صلح امریکا مکلف است که پنج هزار زندانی طالبان را در بدل یک هزار زندانی دولت از زندان های افغانستان رها کند. هر چند واکنشی آقای غنی در ابتدا در این رابطه منفی بود، اما به تاریخ ۲۰ حوت فرمان رسمی آزادسازی یک هزار زندانی طالب را صادر نمود.

این در حال است که طالبان تا حال حکومت افغانستان را به رسمیت نشناخته و حاضر به مذاکرهء رو در رو، در موارد مورد منازعه با آن نمی باشد. (۳)

چالش دیگری که در مسیر مذاکرات بین الافغانی قرار دارد پراگنده گی در میان حکومت و احزاب سیاسی و سیاسیون مطرح کشور است که این به طور جدی آغاز مذاکرات بین الافغانی را تحت شعاع قرار داده است. این مشکل زمانی شکل جدی تر به خود گرفت که زعمای حکومت وحدت ملی؛ هر کدام به شکل جداگانه به اجرای مراسم تحلیف به عنوان رئیس جمهور جدید به تاریخ ۱۹ حوت پرداختند.

با وجود در مورد صلح اجماع ملی و منطقوی و بین المللی وجود دارد با آنها عناصری وجود دارند که صلح در کشور را با منافع شان در مطابقت ندانسته و آن را تخریب می نمایند. این حلقات کوشش خواهند نمود به شکل اشکال مذاکرات بین الافغانی را سبوتاژ نمایند.

در افغانستان چیزی را که قدرت مداران به راحتی حاضر نیستند آن را از دست بدهد همانا کرسی و مقام است که تجربه بارها این امر را به اثبات رسانیده است. یکی از چالش های مستقیم که در پیش روی مذاکرات بین الافغانی قرار دارد، بطور دقیق همین است. از لایبگری های بسا از قدرت مداران و سیاسیون از همین حالا فهمیده می شود که در این مذاکرات بقا در قدرت و یا هم رسیدن به قدرت در نزد آنها اصل است نه آمدن صلح در کشور.

تبدیل شدن تلاش های صلح به میدان رقابت های ملی، منطقوی و بین المللی چالش بزرگ دیگر فراروی مذاکرات بین الافغانی به احتمال زیاد می تواند باشد. چون در عرصه های داخلی، منطقوی و بین المللی تضاد منافع نسبت آمدن صلح در کشور وجود دارد که لازم است طرفداران صلح و هیأت مذاکره کننده در این مورد حساس بوده و با عقلانیت برخورد نمایند.

عدم انعطاف و تنازل جهت های گفت و گو کننده نیز از موانع اصلی برای به نتیجه رساندن مذاکرات است. در این جا حتمی است که جهت ها از صبر و حوصله کار گرفته و روی ساختاری به نتیجه برسند که برای تمام طرف ها قابل قبول باشد. از همه مهم تر عدم تطبیق درست موادی است که میان طالبان و امریکا به امضاء رسیده و یا هم میان طالبان و اطراف داخلی دیگر، به امضا خواهد رسید.

نتیجه

پس از چهار دهه جنگ، اکنون فرصت طلایی ای برای آوردن صلح در کشور میسر شده است. اجماع منطقوی و بین المللی در مورد قیام صلح در افغانستان به وجود آمده و همه جناح های داخلی نیز، گفت و گو و مذاکره را راه حل تمام مشکلات می دانند.

حال به زیرکی و هشیاری افغان ها بسته گی دارد که چگونه می توانند از فرصت پیش آمده برای ختم جنگ و آوردن صلح در کشور طوری استفاده نمایند تا دیگر هیچ فرصتی برای تداوم جنگ در کشور باقی نماند. اگر جنگ جاری سال ها ادامه یابد؛ سرانجام، اطراف متخاصم روی میز مذاکره نشسته و راه حلی را بیرون خواهد آورد. پس چه خوب است که فرصت موجود ضایع نساخته و عمر جنگ و تباهی را در کشور کوتاه سازیم.

یادداشت: جریان مربوط به اجرای مراسم تحلیف دوگانه ریاست جمهوری کشور و پیامدهای آن، در تحلیل آینده تقدیم خواهد گردید.

منابع:

۱ - طرح جمعیت اصلاح افغانستان پیرامون صلح سراسری در کشور، ۳۱ سنبله ۱۳۹۸ هـ ش، کابل - افغانستان

۲ - سلام وپنډار (تشکیل هیأت مذاکره کننده در گرو خوف و رجا)

<https://swn.af/Article>

۳ - طلوع نیوز

<https://tolonews.com/fa/afghanistan>

بزرگترین دیموکراسی جهان و سیاست تبعیض آمیز در برابر مسلمانان

روز یک شنبه (۱۱ حوت ۱۳۹۸ هـ ش / اول مارچ ۲۰۲۰م) شماری از متعصبان هندو بالای مظاهره کننده گان مسلمان در قسمت شمال شرقی دهلی نو پایتخت هند، حمله کردند. ضمن این حمله ۵۰ تن از مسلمانان به قتل رسانیده شده و ۴۰۰ تن دیگر آنان زخم برداشتند. علاوه بر این به تعداد ۷۴۰ باب مسجد، خانه و دکان مسلمانان به آتش کشیده شده و در نتیجه تمام باشندگان مسلمان منطقه از ترس هندوهای مهاجم اقدام به ترک منازل شان کرده اند.

مظاهرات مسلمانان از حدود سه ماه پیش، هنگامیکه اصلاح قانون اعطای شهروندی در هند به تصویب رسید، آغاز گردیده بود. طبق این قانون تمام اقلیت های غیر هندو می توانند تابعیت هند را داشته باشد اما، مسلمانان به شکل ظالمانه از این امر استثنا قرار داده شده اند. مسلمانان این موضوع را خلاف قانون اساسی کشور هند و تبعیض آشکار علیه خود شان می دانند. از زمان به قدرت رسیدن حزب بی جی پی سخت گیری و تشدد علیه مسلمانان در هند، به مراتب بیشتر گردیده است. حوادث خون بار روز یک شنبه گذشته یکی از نمونه های آن می باشد. پولیس هند نیز به همکاری با هندوهای متعصب در روز حادثه متهم است. در این تحلیل کوشیده می شود ابعاد مختلف این قضیه روشنی انداخته شود.

نقش سازنده مسلمانان در تاریخ هندوستان

هند سر زمین هزار ادیان و دموکراسی ترین کشور جهان، یکی از دیدنی ترین مناطق این کره خاکی است، که عموماً آن کشور را هفتاد و دو ملت می خوانند. تعدد ادیان، مذاهب، اقوام و فرهنگ ها، این کشور را در جهان بی مانند ساخته است.

ادیان هند ریشه های تاریخی عمیقی دارند، که هندیان معاصر این ریشه ها را به ذهن سپرده اند. فرهنگ قدیم آسبای جنوبی حداقل ۴۵۰۰ سال سابقه دارد که ابتدا به صورت متون دینی به هند منتقل شده است. میراث هنری و همچنین

مشارکت عقلانی و روشنفکرانه، بیشتر مدیون اندیشه دینی این سر زمین بوده است. هندوئیسم، اسلام، جینیسم، بودائیسیم، مسیحیت و آئین سیک، ادیان اصلی در کشور هند هستند .

هند کشوری فوق العاده مذهبی است . هندیان به راحتی می توانند ادیان مختلف را قبول کنند. در واقع هندیان با مسامحه و مدارا در کنار یکدیگر زندگی می کنند، چون اصولا پلورالیست و تکتگرها هستند به همین علت به چند خدایی اعتقاد دارند.

آئین حاکم بر این کشور هندوئیسم است و هشتاد در صد مردم هند از این آئین پیروی می کنند. علاوه بر هندوها ، مسلمانان گروه دینی غالب اند که نقش مکملی را در جامعه هند ایفا می نمایند.

هند با ۲۰۰ میلیون مسلمان طور رسمی (۱۲,۱ در صد) اما در اصل حدود 20 فیصد نفوس هند را تشکیل میدهد. مسلمانان ۸۰۰ سال بر هند حکمرانی کردند و هندی ها با وجود دیانت ها و فرهنگ های مختلف شان در آن سال ها از امنیت، عدالت و برابری برخوردار بودند و هند در آن زمان نماد ثروت، تجارت، تمدن و علوم مبدل شد.

تاریخ نگار هندی " کیشوری ساران لال " که هندو است می گوید:

((تفاوت میان اشغالگران اسلامی و اشغالگران بریتانیایی، همانند تفاوت بین بهشت و دوزخ بود. در وقتی که مسلمین به پیشرفت و ترقی هند در علوم، بناسازی و تجارت توجه داشتند هند به ثروت مند ترین سرزمین دنیا مبدل گردیده بود، اما انگلیسی ها به چیزی جز چپاول منابع هند و بردگی کشاندن ملت آن توجه نداشتند و سبب مرگ میلیون ها تن از هندی ها در جنگ های با بریتانیای کبیر استعمار گر شدند.))

در هند چون به مسلمانان خیلی مجال داده نمی شود که در سطح سیاسی فعال باشند و جمعیت متراکمی هم ندارند که در یک منطقه خاصی باشد (به جز کشمیر که داستانش کلا فرق می کند). ولی در سایر قسمت های هند مسلمانان با هندوها زندگی می کنند. یعنی آنها در شهر یا منطقه، ایالتی یا جایی خاصی متمرکز نیستند. به خاطر همین قدرت چندان ندارند. مسلمانی که می خواهد فعالیت کند باید حتما در یکی از احزاب خیلی معروف و تاثیرگذار هند مثلا کنگره یا بی.جی.پی عضویت داشته باشند. لذا معمولا در چهارچوب این احزاب فعالیت می کنند. حتی جماعت اسلامی هم از نظر سیاسی حرفی برای گفتن ندارد .

وضعیت فعلی مسلمانان در هند

پس از جدایی، پاکستان و بنگلادش از هند که منجر به درگیری های سیاسی و اجتماعی بسیاری شد، مسلمانان به اتهام تلاش برای تجزیه هند در موضع ضعف قرار گرفتند و این گروه اجتماعی که دیگر به يك اقلیت مذهبی پر اتهام تبدیل شده بود ، امنیت شان در مخاطره قرار گرفت .

جواهر لعل نهرو' بنیانگذار هند نوین و حزبش در این زمان حساس به یاری مسلمانان شتافت تا آنان را از اتهامات مبرا کند. از آن زمان به بعد ، این سنت در میان مسلمانان ایجاد شد که حزب کنگره را حامی و دوست خود بدانند . اما مسلمانان در سالهای اخیر به اشتباه خود پی برده و دریافته اند که هر دو حزب تنها در پی آرای آنان بوده اند .

مسلمانان هند پس از تخریب مسجد تاریخی بابری به دست هندوهای افراطی و بی توجهی احزاب هندو به این خواست مسلمانان به ماهیت اصلی احزاب هندو پی بردند . مسلمانان هند که قرنهایست در ایجاد تمدن درخشان این

کشور نقش بزرگی بازی کرده و یک دوره پر عظمت از تاریخ این کشور به نام آنها رقم خورده اکنون به اقلیتی تبدیل شده اند که نقش و سرنوشت آنها دستخوش بازی های سیاسی پیچیده ای شده است. در سالهای اخیر تلاش های حساب شده ای آغاز شده تا جامعه مسلمانان به حاشیه رانده شده و هر روز از اهمیت و نقش آن کاسته شود. حزب حاکم «بهارتیا جانتا» پس از به دست گرفتن قدرت در سه سال گذشته همواره با شدت بخشیدن به تبلیغات علیه مسلمانان به عنوان بزرگترین اقلیت این کشور از سیاست هند برای «هندوها» حمایت کرده است.

روزنامه «ساوت مارننگ هرالده» در گزارشی با تشریح وضعیت مسلمانان نوشت: حالا دیگر سیاستمداران هند به صراحت می گویند که در هند جایی برای مسلمانان نیست و باید میلیون ها مسلمان هندی از این کشور اخراج شوند. در ادامه این مطلب اضافه شده است حتی در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۴، برخی از اعضای بی جی پی در صدد بودند که شمار زیادی از مسلمانان که به زبان بنگالی سخن می گویند از قسمت های شمال شرقی هند بیرون برانند. سران حزب حاکم بر این عقیده اند که مسلمانان در واقع شهروندان هند نیستند بلکه مزاحمینی هستند که از کشور همسایه یعنی بنگلادش به زور وارد هند شده اند.

تعدادی از رسانه های محلی اصرار دارند که دولت مودی نخست وزیر کنونی هند باید قبل از انتخابات سال آینده این افراد که شمارشان به میلیون ها تن می رسد را از کشور بیرون کند.

دیموکراسی رو به زوال

کمیته آزادی مذاهب در جهان اخیرا در گزارشی اعلام کرد آزادی مذهبی در هند در سال ۲۰۱۷ روندی نزولی داشته است زیرا گروه های هندوی ملی گرا به آزار و اذیت و خشونت علیه گروه های غیر هندو ادامه داده اند. کمیته آزادی مذهب آمریکا افزود: قربانیان این اقدامات، مسلمانان، مسیحیان، سیک ها، بودایی ها و همچنین دلیتهای هندو هستند. این گروه ها با چالش هایی از جمله اعمال خشونت آمیز یا ارباب، از دست دادن قدرت سیاسی، افزایش احساسات فریب خوردگی و غریبگی روبرو هستند. در سال ۲۰۱۷ شرایط آزادی مذهب در هند به روند نزولی خود ادامه داده است.

امیت شاه وزیر داخلهء اسبق هند زمانی گفته بود: ما مسیر آمریکا و اسرائیل را ادامه خواهیم داد. و اقدام بعدی شان تغییر نام های مکان های اسلامی، توسط مسلمانان گذاشته شده است میباید رهبران حزب حاکم نام های هندوپسندی برای شهر آگرا در اوترا پردش انتخاب کنند، شهری که تاج محل در آن واقع است. آنها همچنین می خواهند نام احمدآباد در ایالت گجرات و شهر داد الله را نیز تغییر دهند. منتقدان می گویند حذف نام های اسلامی، راهی برای ناتوان سازی مسلمانان هند و امتناع از دادن سهمی از تاریخ و گذشته هند به آنها است.

مسلمانان هند بر این باورند که حکومت افراطی بی جی پی به با هدف تحت فشار قرار دادن مسلمانان خواستار مهاجرت آن ها می باشد. در پی درگیری ها در جریان هفته گذشته به تعداد بیش از ۲۰۰ تن زخمی و تعداد بالاتر از ۵۰ تن کشته شده است. افراطیان هندو از انتشار سریع اسلام در هند؛ در هراس می باشند. نظر به آمار گرفته شده از سال (۲۰۱۵-۲۰۱۰) تعداد مسلمانان در این کشور حدود ۱,۸٪ افزایش داشته با وجود محدودیت های دولت رشد دو چند دین اسلام را نشان میدهد. آتش زدن اماکن مسلمانان، اخراج مسلمانان و اخیرا رد تابعیت مسلمانانی که برای سال ها

در بخش شرقی هند مقیم اند، همه گی بیانگر خصومت ذاتی و دیرینه افراطیان هندو علیه مسلمانان ساکن در منطقه شبه قاره هند است.

جای بسی تأسف است در سرزمینی که رهبران آن داد از دیموکراسی و آزادی عقیده و بیان می زنند؛ جایی برای اسلام و مسلمانان با تاریخ درخشان آنان وجود ندارد.

ارتباط با ما:

لطفا نظريات و پيشنهادات خود را جهت بهبود مطالب این نشریه با ما شریک سازید.

ایمیل: csrskabul@gmail.com - info@csrskabul.com

ویبسایت: www.csrskabul.com -- www.csrskabul.af

شماره تماس دفتر: + 93 (0) 784089590